



Zadání šifry najdete na druhé straně papíru.

HA! Mám tě!

Na kamenité zemi je roztažený nějaký koberec, zatížený, aby v mikrogravitaci neuletěl, a na něm sedí postava v kápi, soustředěná na armádní laptop, který vypadá, že by s ním šlo umlátit i většího krokodýla. I postava sama je dost obrněná, v podstatě skafandr, i když bez helmy – jako já má něco proti vakuu.

Vedle sebe má dalekohled jako hrom, ne jen tak obyčejný, vypadá přinejmenším trochu magicky posílený.

„Hele, kdo seš! Polož to a pomalu se obrať!“ Hlas se samozřejmě nenese, tak telepatie.

Postava se obrátí s úsměvem.

A sakra.

Není moc protivníků, kteří by vyžadovali mou **plnou pozornost**, ale pár jich přece jen je. **Usmívající se staříček Japonec** k nim patří.

Tohle bude problém.

Nebudu volat kočky – nechci, aby přišly k úhoně.

„Dobrý den. Jmenuju se Emily Strange. Nosíš mi smůlu. To, co čteš, je můj osud a kazíš mi ho. Připrav se na strašnou nakládačku.“

Japonec se jemně usměje. „To bude omyl, **šódžó-san**. Jmenuji se Akira Sohukuri, profesor xenobiologie. Nic zde nečtu, pozoruji tu páření kvestarů a píšu o tom záznam. Chcete-li, nahlédněte.“

HE???

